

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 у 55/2014
19.09.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, поднетом од стране М.Р. из села С., Општина Д., у предмету Управног суда I-12 У 7630/13, по тужби М.Р. из села С. против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда број 01-02/181.6.3 212387 од 27.02.2013. године, у предмету старосне пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу М.Р. из села С., Општина Д., повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Управним судом у предмету I-12 У 7630/13.

НАЛАЖЕ СЕ Управном суду да о тужби М.Р. из села С. у предмету I-12 У 7630/13 одлучи у року од 90 дана од дана достављања овог решења.

Образложење

Предлагач М.Р. из села С. је дана 05.09.2014. године поднео Врховном касационом суду захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Управног суда I-12 У 7630/13, по својој тужби поднетој против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда број 01-02/181.6.3 212387 од 27.02.2013. године, којим је одбијена његова жалба, изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Ћ. број 181.1-800014/12 од 11.09.2012. године, којим му је утврђено право на старосну пензију у месечном износу од 21.236,30 динара почев од 31.12.2009. године, а према признатом пензијском стажу од 33 године и 18 дана. Предлагач сматра да Управни суд неоправдано одуговлачи спор по тужби и предлаже да му Врховни касациони суд пружи заштиту права на суђење у разумном року.

Поступајући по поднетом захтеву у смислу одредаба чл. 8а и 8в Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Увидом у списе предмета Управног суда I-12 У 7630/13 и списе туженог органа - Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање- Дирекције фонда, Врховни касациони суд је утврдио да је тужилац дана 09.05.2013. године поднео тужбу против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Дирекције фонда број 01-02/181.6.3 212387 од 27.02.2013. године, којим је одбијена његова жалба, изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Ћ. број 181.1-800014/12 од 11.09.2012. године, којим му је утврђено право на старосну пензију у месечном износу од 21.236,30 динара почев од 31.12.2009. године, а према признатом пензијском стажу од 33 године и 18 дана.

Оцењујући разумност дужине трајања овог судског поступка, који спада у надлежност Врховног касационог суда, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, као и међународних институција за заштиту људских права, Врховни касациони суд је нашао да је подносиоцу захтева за заштиту права на суђење у разумном року у конкретном случају повређено право на суђење у разумном року прописано одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, према коме свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Када се има у виду да се ради о спору који је покренут тужбом дана 09.05.2013. године против одлуке туженог органа од 27.02.2013. године, те имајући у виду да је тужени орган доставио одговор на тужбу и списе предмета дана 27.06.2013. године, непоступање Управног суда по пријему одговора на тужбу са списима предмета, по налажењу Врховног касационог суда, не испуњава захтев разумне дужине поступања. Овај суд је, при томе, имао у виду да се у конкретном случају ради о предмету који, по својој природи, захтева хитност одлучивања, јер се ради о егзистенцији странке у поступку, па је, са изнетих разлога, суд усвојио захтев предлагача и утврдио да му је недоношењем одлуке од стране Управног суда повређено право на суђење у разумном року.

Код оцене дужине трајања поступка који не испуњава захтев разумног рока не узима се у обзир оптерећеност суда или конкретног судије бројем предмета. Имајући у виду дужину трајања овог спора пред Управним судом, као и дужину трајања управног поступка, ценећи сложеност предмета, Врховни касациони суд је нашао да је непоступање Управног суда неоправдано, па је одлучио као у диспозитиву решења.

Врховни касациони суд сматра да су изречене мере због повреде права на суђење у разумном року адекватне околностима случаја, да ће се њима постићи сврха заштите прописана чл. 8а и 8б Закона о уређењу судова, то јест да ће у остављеном року бити одлучено о тужби тужиоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 8в Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13) и члана 18. став 1. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" 25/82 и 48/88, "Службени гласник РС" 46/95... 45/13), одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 19.09.2014. године, Р4 у 55/2014

**Записничар,
Весна Мраковић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.**